

Administrația și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Biserici nefranțuze nu se pri-
mesă. Manuscrisurile nu se re-
trimisă!
Birouri de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primează în Viena
Dudaj, Moser, Haasenstein & Vogler
(De Haas), Heinrich Schalek, Alois
Lindl, M. Dukas, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapeșta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezei, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Daube; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o seriă
garzonă pe o colonă 6 cr.
în 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
terță 10 cr. v. a. sau 90 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL III.

„Gazeta” iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austrii-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
La administrația piața mare
Nr. 22, etajului I. pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul și în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 163.

Brașov, Sâmbătă 22 Iulie (3 August)

1889.

Brașov, 21 Iulie.

Era de prevădută, că vorbirea prințului regent al Bavariei către gimnasticii germani din Austria are să ridice furtună în presa cehică.

Tote toate cehe constată caracterul pangerman al vorbirei, a cărei tendință, dîcî ele, e un amestec strigător în raporturile interne ale Austriei, fiind îndreptată în contra slavismului austriac.

„Hlas Naroda”, care impută prințului regent ambițiune demagogică, dîce că nici chiar raportul de alianță dintre Austria și Germania nu îndreptătesce pe prințul a se amesteca în afacerile interne ale Austriei, și din punct de vedere al politicii austriace, a căruia țintă trebuie să fiă egala îndreptărire a tuturor popoarelor, trebuie respinsă în modul cel mai hotărît vorbirea.

„Morawska Orlice” din Brunn declară vorbirea ca o demonstrațiune în contra actualelor rapoorturi politice interne ale Austriei, ca un atac asupra independenței Austriei, care nu numai din motiv de onoare, ci și din motive de interese proprii bine înțelese și în interesul susținerii păcii europene trebuie să fiă apărută în contra demonstrațiilor înscenate în capitala Bavariei cu cooperarea prințului regent.

„Cea mai deplină independență a Austriei — dîce foia din Brunn — este o cerință a tuturor popoarelor monarhiei, chiar și a majorității Germanilor Austriei, și ar fi cu cale, ca Austria să lămurească pe factorii imperiului german în privința acăsta, spre a se evita o falsă concepere a raporturilor austriace din partea Germaniei. Nici un imperiu nu pôte suferi în tăcere, ca independența sa să fiă ignorată ori negată, decă nu vrea să-și pîrdă puterea și demnitatea.”

Nu mai încape îndoială, că a

urmări ați țeluri de germanizare în Austria e lucru foarte greu, după-ce majoritatea populațiunii Austriei, care o formeză Slavii, e predominant prin reprezentății ei și în corpurile legiuitoare ale celor mai multe provincii austriace, ca și în parlamentul central al Viena. E cu atât mai greu lucru, cu cât chiar guvernul Taaffe e rezultatul votului acestei majorități.

Dér decă ați nu potă avé nici un succes țelurile de germanizare, potă din contră avé urmări grave pentru monarhia, căci ele voră arunca pe Slavii Austriei cu totul în brațele Rusiei, în care voră ajunge să vedă singurul scut și apărare a naționalității lor.

„Narodni Listy” atrage chiar indirect atențiunea Rușilor asupra ideilor pangermane și a amintirii alianței triple cu masele ei colosale de armată, dîcînd că rău au făcut gimnasticii ruși din Moscva de au trimis o deputațiune la serbările din München; asta dovedesce că Rușii sunt rău informați despre raporturile din vest, și anume din Germania, căci altfel nu pôte înțelege cum ar lua Rușii parte la o demonstrațiune de Mare-Germania.

Ceea ce am susținut în numărul trecut al foiei noastre, când am dîs, că scopul alianței austro-germane este și întărirea germanismului în Austria, se adevăresce ați printr’o enunțațiune a foiei oficiose germane „Kreuzzeitung” din Berlin, care dîce, că tractatul de alianță nu s’a încheiat numai pentru siguranța esternă, ci și pentru liniștea internă a ambelor state. Cele de ce până în douăsprezece milioane de Germani din Austria — dîce foia germană — sunt o parte constitutivă principală a puterii de stat și a împărăției; slăbirea lor însemneză slăbirea puterii monarhiei, care trebuie susținută în

interesul Austriei și al Germaniei, și în adevăr că Germania n’a încheiat alianța, pentru ca sub scutul său să se transforme Austro-Ungaria într’o tabără de popore dușmane Germanilor.

Oficiosa germană face negrășit aluziune și la șovinistii maghiari — cari atât de desă demonstrează în dietă și afară din dietă în contra Germanilor — când dîce, că atât în Cis-căt și în Transilvania există elemente dușmane Germanilor.

Ministrul Taaffe va vedé cum o va scote la capăt în Austria, dér ministrul Tisza de sigur că va simți greu avertismentul ce i-se dă. A deslăntit ura de rassă, acum să o potolască, decă e în stare. Alianța nu e încheiată, ca șovinistii ungrî să-și jöce mîndrele, — așa dîcî cei din Berlin și din München.

DIN AFARĂ.

Alianța ruso-francesă.

Scirile ivite cu privire la o alianță ruso-francesă se ventilează mereu. „Parti National” scrie în privința acăsta următoarele:

Din isvoră autentică suntem informați, că cam cu un an înainte de asta Rusia s’a încercat a încheia o alianță secretă cu Franca. Acăsta alianță ar fi fost să constea numai din aceste două puncte: 1) Se încheia alianță defensivă și ofensivă între Franca și Rusia. 2) Nici unuia dintre aliați nu-i este permis a intra în învoel cu altă stat, fără conlucrarea celui altă aliat. Un autorizat oficial rusesc a sosit la Paris și de repețe ori s’a consultat cu Carnot, care a primit cu mare bucurie oferturile Rusiei. Din motive constituționale însă, Carnot a fost împedecat de a subscrie pactul de alianță. A împărțit lucrul cu ministrii săi și s’a hotărît ca în afacerea acăsta să se trimită la Țarul o deputațiune neoficială.

Cestiunea strămutării residenței papale.

„Nord. Allg. Ztg.” publică tocmai în frunte o telegramă, ce i-se trimite din Roma Țarului „Standard”, și în care se dîce, că Franca a făcut Pa-

pei ofertă de a se strămuta într’unul din orașele Franciei, promițându-i, că decă o va face acăsta, ea îi va restabili puterea lumescă. Papa a declarat însă înaintea cardinalilor, că a respins acăstă ofertă, deorece el numai în cazul unui războiu va părăsi Roma și la nici o întâmplare nu-și va strămuta residența în Franca cu scopul acăsta, ca să dea prin acăsta Franciei pretextul de a-i declara Italiei războiu.

De altă parte se scie însă, că Anglia a oferit Papei insula Malta, pentru cazul, când acăsta ar voi să se strămute acolo. Nu se pôte crede însă, că Papa ar fi aplicat să se strămute într’un stat protestant, cum este Anglia. De altmintearea nu încapă îndoială, că strălucirea papatului cu situațiunea, în care se află el ca putere lumescă — căci ori-cum ar fi influența lui se estinde asupra întregii lumi — ar contribui mult la zidirea însemnătății acelei țări, în care s’ar strămuta. De aceea și Spaniolii speră cu bucurie, că Papa își va strămuta la ei residența sa, fiind Spania un stat catolic.

Ori-căt se ventilează însă prin diare vestea despre strămutarea Papei, cu greu se pôte crede, că acăsta se va întâmpla. Decă nu s’a strămutat Papa atunci, când i-s’a luat din mână puterea lumescă și când el se afla în situațiunea unui prizonier cu greu se pôte crede, că s’ar hotărî s’o facă acăsta astăzi, când situațiunea lui în Italia nici-decum nu se pôte dîce, că ar fi nesuferibilă.

SCRILE PILEI.

Archiducele Albrecht, cu ocaziunea șederii sale în Sibiu, a primită visita I. P. S. S. Metropolitului Miron Romanul și a membrilor consistoriului archidieceșan, Vic. Dr. Pușcariu, a Protosing. Frateș și consil. consist. Hanea și Lazar, a Episcopului ev. Dr. G. D. Deutsch ș. a.

Regele României a primită din partea d-lui președinte al Statelor Unite ale Americii de Nord, și din partea d-lor căpitan regenti ai Republicii San-Marino o scrisore de felicitare, drept răspuns la notificarea ce li-s’a făcut,

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

„Din München.”

(Scrisor adresate directorului „Gazetei”)

17/29 Iulie, 1889.

Iubite frate! După cum scii, Mercurul la 7 și 30 min. s’era am pornit din Brașov cu societatea germană de gimnastică din Bucuresci (Bukarester Turn-Verein). Timpul, cam înourat, nu ne-a permis să admirăm, decăt ca printr’un vîl, pozițiile frumoșe din câmpurile Transilvaniei; apoi începă și ploua așa, că trebui să închidem uș și ferestri, ne mai fiind nici vorbă de stat pe peronul vagonului. Atunci obosela călătoriei dela Bucuresci și a petrecerii dela Brașov, unde societatea de gimnastică de acolo ne făcuse o primire strălucită, cu stégul și orchestra în frunte și ne îndopase cu bere patru césuri dearëndul, ne hotărî să ne gătim de odihnă. Fiind îndesuiț în vagon întocmai ca ardelele, am fi fost osândiți mulți să

dormim d’apiciorele, decă, în lipsă de cufere, spre a fi mai ușor la drum, nu ne-am fi luat geamantane mai multe. Schimbându le menirea, ce au, de a ne căra vestmintele — improvisarăm din ele patură, pe cari ne ghemuirăm cum puterăm până la diuă. Treziți un moment la Sighisora — unde ploua ca’n vremea diluviului — spre a lua pe un prietin ce ne precedase, gimnasticii ce ne așteptau, spre a ne vedé, își încercaseră într’atât puterile cu betura, — că nu mai găsirăm nici un pic de bere să fiă de leac. Despre diuă — străbătînd un șir de dealuri și o serie de tuneluri, sosiu, la ora 5 1/2 dimineața la Clușiu, situat la pölele dealurilor, pe un riu mociros, un orașel, de unde pornesc toate injuriile la adresa Românilor. Aci la gară ne aștepta, mese întinse cu cafelele servite, pe cari tăbărirăm cu furia unor lupi flămênți. De aci până la Revu drumul e un colț din țera Elveției. Urmînd cursul unui riu, ce taiă munții în rîpi vul-

canice, ni se părea un moment a fi pe Valea Prahovei, la Orășii. De aci peisagiul perde din ce în ce din farmecul său până la Oradea, situată pe rîul Criș. Orașul are un aspect pitoresc și catedrala greco-catolică se impune privirei. Regretînd, că fratele Iosif Vulcan n’a fost aci spre a-i strînge mîna, trecui dorindu-i să țină îndelung încă steagul beletristic român de dincoce. Acum peisagiul devine monoton, ca vecnicile osanale despre multă trîmbițatul regim de libertate ungresc. Suntem în pusta Ungariei, o nesfîșire de câmpii baltöse. În zădar luam cu asaltă cușcele conducto- rilor, sperînd a vedé mai departe altceva. Trecînd de Sânt-Micloș și alte sate cu casele totă așa de uniforme — albe și cu coperiș de scînduri — sosiu la Solnoc, unde, ca să capeți o bere, trebuie să numeri întăiu paralele. Se cunoșce, că suntem în Țera-Ungurescă.

În sfîșit etă-ne la 1 1/2 ajuns la Pesta, unde abia aveam timp să prân-

dim în fugă. Peste o jumătate de ceas pornim la Viena, pe linia de Sud, Reved, ocolind orașul, zidiri și pozițiuni, pe cari le-am vădută acum patru ani, bucuros că itinerarul nostru îmi permite a vedé nouă pozițiuni, linia de nord fiindu-mi deja cunoscută. Afară de podul peste Dunăre și de fortăreța Blocksberg, Buda nu ofere nimic interesant în partea acăsta. Trecem Comornul, situat în malul Dunărei. Raab, miserabil aședat într’o câmpie baltösă, pe rîul cu același nume și Bruck, oraș frumos pe Laita, la grănița Ungariei. Legiune de iepuri, ascunși în grăne ori prin brazde, fugu spăriați de sgomotul trenului, de le scăpă călcăele.

Suntă 7 1/2 ore, când intrăm în gara statului (Staatsbahn) la Viena. O duzină de omnibuse, angajate de societate, ne așteptă înșirate la linia în pieta gării, pentru a ne duce coborînd și urcînd prin o seriă de strade mărginașe cu case negre și posomorite la gara de

Trav. peisagiu
ce mai
Brașov
Peste

că Principele Ferdinandu, nepotul alu M. S. Regelui, a fost desemnat ca moștenitorul presumpțiv alu Coronei, și a primit titlul de Alteță Regală, Principe alu României.

Aniversarea luptei dela Piskupitz, în care s'a distins regimentul 64 de infanteria din Orăștia, cea mai mare parte Români, apoi Sași, a fost serbată la 14 Iulie.

Procentele legale. Ministrul Baross s'a adresat nu de multă cătră camera comercială și industrială și cătră senatul bursei din B.-Pesta, întrebându-le, că ore n'ar fi cu scopul să se cadă interesele legale dela 6 la 5 la sută? Ambele aceste corporațiuni au ținut o conferință comună asupra acestui obiect. În totă conferința numai unul singur a fost pentru reducere, toți ceilalți au fost contra scaderii dobânzilor. În sensul acesta se va răspunde și ministrului.

Inaugurare. „Românul“ află, că d-nii Al. Odobescu, V. A. Urechă, Al. Vișu și Anghel Demetrescu au toșt în sărcinaș de d. ministru alu instrucțiunei publice, ca să repesinte universitatea și liceele române la inaugurarea noului local alu Sorbonei din Paris.

Invățământul în România. Ni-se împărtășesc, că comisiunea însărcinată de ministerul cultelor și instrucțiunei publice din România cu elaborarea unui proiect de „Programă analitică a studiilor din școlile primare urbane“ își va înainta în zilele acestea operatul său. Președintele acestei comisuni, cunoscutul nostru compatriot, d-lu Borgovanu, prof. la șoala normală de institutori din capitală, a dat o astfel de direcția lucrării, încât institutorii (invățatorii de la orașe) să vedă dintr'ânsa nu numai ce materiă au să predea din fiicare studiu în fiicare lecție, ci și modul — cum?, și mijloacele — prin cari s'ar pute ajunge mai ușor și mai degrabă la ținta învățământului. Acestă programă, decă va fi votată de consiliul general de instrucție (ce se întrunesc la 1 Septemvre a. c.) are să ușureze mult mersul învățământului primar urban, și pentru institutori are să devină un adevărat „Vade mecum“ didactic.

Alu 4-lea batalion din reg. 63 de inf. staționat în Clușiu, după manevre va fi permutat dela Clușiu la Bistrița, din cauză că casarma din Clușiu nu este corăspundătoare. Autoritățile orașenesci au cerut dela comanda militară, ca să nu fiă strămutat batalionul, promițând că, decă împrejurările vor permite, orașul va edifica o casarmă corăspundătoare, până în anul 1891. Comanda a răspuns însă, că strămutarea batalionului 4 la Bistrița este deja hotărâtă și de

aceea nu se pôte revoca. Decă orașul însă va edifica casarma numită la terminul de mai sus, comanda militară lasă a se spera, că numărul de acum alu ostașilor din Clușiu va fi restabilit.

Filoxera în Ardeal. Un raport oficial alu vice-spanului din comitatul Hunedorei cătră ministrul ungurescu de agricultură arată, că existența filoxerei s'a constatată și în comuna Romos de lângă Orăștia. De altmintelea, după cum comunică „E. G.“, ministrul de agricultură a numit o comisiune, care să cerceteze tote vile din Transilvania. Ca comisari guverniali pe lângă acestă comisiune este numit spanul conte Gavrielu Bethlen.

Mâncăți de urși. În pădurea Lemheny din Săcuime au fost mâncăți de urși doi boi ai unui fabricant de spirt din Chezdi-Oșorheiu.

Cameră comercială austro-ungară în Salonic. Ministerul ungurescu de comerț a încunoscițat camera comercială și industrială din Brașov, că în Salonic s'a constituit o cameră comercială austro-ungară, care e gata a da firmelor din patriă informațiuni nu numai în privința firmelor de acolo, ci și în privința afacerilor comerciale, și eventual a propune și agenți capabili.

Focul. În Kiss-Kasson din Săcuime au ars 4 șuri, 1 șopron și 1 coteț de porc. Paguba e de 1300 fl.

Poliția din Bucuresci a prins o Ungurică, anume Maria, care aduna fete din Ungaria și le instala prin case de prostituții în Bucuresci. Ungurica a fost dată pe mâna parchetului.

Sinucideri. În Sighișora casurile de sinucidere nu sunt rare. În săptămâna trecută s'au sinucis un invățăcel lemnar și două femei, între cari o fată din familia bună. — În peștera de puciosă dela Turia — pe muntele Búdös — în Săcuime, a fost găsit cadavrul unui tânăr candidat de profesor, anume Kleinschmidt din Obersdorf în Silesia; motivul sinuciderei e dragoste nenorocită, precum s'a dovedit dintr'o scrisore aflată în busunară, — cu un portret al unei frumoșe fete — în care i-se comunicase, că iubita lui se logodise cu altul. Tot în acea peșteră s'a găsit mort în zilele acestea un turist din Viena, anume Dr. Rosenberg. — În Clușiu s'a împușcat o cală de croitor ungar.

La tarfu pe zone. Eri în prima zi dela punerea în vigore a tarifului pe zone, s'a observat la plecarea trenului de persoane atât la cassă, cât și la locul unde se primesc bagagele o mare îmbulzală

la gara de aici. În interesul comodității publicului călătorii atragem atențiunea, că se pôte cumpăra bilete de drum și dela biroul orașenesc de călătorii din oraș (strada Vămii N. 10) unde se pôte preda și bagagiul. În acestă birou se pôte cumpăra bilete chiar cu 48 de ore înainte de plecarea trenului și bagagele se pôte preda în fiecare zi până la 5^{1/2} ore p. m. Cu acestă ocaziune mai facem atenți pe on. noștri cetitori, că acum se dau și bilete de circulațiune (Rundreisekarten) cu prețul zonelor, ne mai având lipsă călătorii cu aceste bilete a scote bilete în totu percursul călătoriei lor și putend să-și întrerupă călătorie.

Concertul virtuosului în violină Leo Altmann în vîrstă de 13 ani, cu concursul d-șorelor Maria Bányai și Maria Rosenkranz și alu d-lor Iuliu Jaschik, dirigent de cor, Friederich Stenner, Karl Adam și încă alu câtorva diletanți, se va da mâla sêră, Sâmbătă în 3 August n. în sala hotelului Nr. 1, cu următorul program: 1. Ch. de Beriot: Scène de ballet, pentru violină cu acomp. de pian. 2. Kükken: Duett, pentru voci cu acomp. de pian. 3. Airs: Variés VII, pentru violină cu acomp. de pian. 4. Zwei Lieder pentru bariton: a) Fr. Schubert: Liebesbotschaft; c) M. v. Weinzierl: Horch auf du träumer Tannenforst, cântate de d-lu Fr. Stenner, acomp. pe pian de d-lu Iuliu Jaschik. 5. Concert-Ländler pentru 2 violini solo cu acomp. de quartet de viole. 6. Karl Huber: I. ábránd Repülj feckém, cu acomp. de pian. Inceputul la 8^{1/2} ore. Bilete de intrare se află de vânzare în librăria d-lui H. Zeidner și Filială, și sêra la Cassă.

Fiascuri kulturegyletiste.

Cetim în fôia tiszăistă „Nemzet“ Nr. 205:

Fiul vestitului Hurban a scris de curând într'o fôia panslavă din Turoț-St.-Mărtin, că Kulturegyletul din părțile de sus, la a căru activitate dela început s'a născut o larmă atât de mare în cercurile panslave nepatriotice, abia pôte arăta de când există un succes vrednic de a fi numit; interesul membrilor e paralizat, puterea reuniunei scade mereu. Ce privesc însă instrucțiunea limbei maghiare, așa se exprimă despre acestă Hurban, care pășesc pe urmele tatălui său, că copilul invăță, nu-i vorbă, să citească și să scrie unguresce, dăr că numai slovăcesce vorbesce ca și mai înainte.

În legătură cu acestă scrie un raportor maghiar din părțile de sus lui „Nemzet“, că unele comitate provinciale reuniunei abia au primit de șapte ani câțiva florini din contribuiri membrilor; ba sunt comitate, unde comitetul nici nu s'a format, n'au nici o ședință și unde zac nedeschise scrisori ce ating reuniunea.

Se'nțelege, că reptile tiszăiste nu-i pare bine de acestă stare de lucruri și aduce ca exemplu

„activitatea“ și „succesele“ Kulturegyletului ardelenu. Ce privesc însă invățarea limbei unguresc în școlă, pretențiunile statului privitoare la acesta — dice reptila — s'au mișcat pe tărâm strict legal și decă succesele în cei de ce ani trecuți nu satisfac, ministrul de instrucțiune își va face datoria pentru dobândirea unor succese mai bune.

Cum vedem maghiarizarea între Slovaci suferă fiascuri, care desperază pe guvern și pe Kulturegyletisti. Și fiascuri vor suferi dușmanii naționalităților nemaghiare pretutindenea, câtă vreme părinți vorbi cu copiii lor numai în limba lor națională. Apoi cât pentru epitetul de „nepatriot“ adresat celor, carinuși vëndu nemul, acela numai onore le pôte face; ér pretinsele „succese“ ale Kulturegyletului ardelenescu sunt mofturi, fêcuri, ori minciuni kulturegyletesci, cum vei vré să le dîci.

Corespondența „Gaz. Trans.“

Din Nordul Transilvaniei, Iulie 1889.

Nu departe de orașul Deșiu, municipiul Solnoț-Dobêca, se află comuna Săn-Mărgita, care este situată pe tărâmurul stâng alu Someșului mare. Comuna acesta este locuită de 3/4 Români, ér 1/4 Maghiari. — Locuitorii săi se află înainte de acesta cu câteva decenii într'o stare materială foarte bună, așa încât la fiă-care tărân puteai să veți câteva vituțe, bucatele trebuincioșe, cu un cuvânt tărânul din Săn-Mărgita era îndestulit cu sôrtea sa. Astăzi însă în Săn-Mărgita se află cea mai mare miserie, poporul a devenit proletar, e silit să mērgă la lucru ca diler în orașul vecin Deșiu, unde, necăpând de lucru, razimă zidurile caselor. Alți lăsându-și casele, nevestele și copiii fără pâne și fără nici un ajutor, au trecut în România. Numărul celor ce au trecut în România, trece peste o sută de înș.

Aceștea sunt tristele urmări de o parte ale comasării sêvrșite la 1876 în defavorul locuitorilor tărani, car au avut pământ bun înainte, ér după comasare au căpătat pământ rău și mai puțin decât au avut. De altă parte însă mult au contribuit la sêrcirea poporului și dările apăsătoare, car pe dî ce merge se înmulțesc, așa încât bietul tărân continuu e despoiat și nici cele de lipsă pentru susținerea vieții nu e în stare a și-le căștiga.

Dăr nu numai acestea sunt cauzele, car sêrăcesc pe poporul din Săn-Mărgita, ci nenumărate sunt acelea. Vom aminti câteva: De un timp încôce s'a lăpuit într'un grad înspăimântător și bêtura de vinarsu, care pe dî ce merge

Nord, splendidă la lumina lampelor electrice.

Neodihna din ajun invățându-mă minte d'a mai călători pe clasa III, fiă și cu un tren de plăcere și între cunoscuți, schimbai aci biletul pe unul de cl. II, și peste două ore dela sosirea în Viena, ne urmarăm călătorie... „E nopte, întunerec“, cum dice, nu-mi mai aduc aminte ce poet, și, ca să-mi răsun de neodihna din noptea trecută, cu ajutorul perinei și alu pledului mi-arangiai așternutul cel mai minunat — trăgându două somnuri strașnice până la Linz, unde trecurăm Dunărea, Vineri la 4 ceasuri dimineța. Dăr aici nu-mi păr rău, că m'am deșteptat! Alpii Salzburgeri cu zăpada lor vecnică deoparte, ai Bohemiei de alta, formeză drumului cadrul cel mai încântător. Să-mă o regiune de brați și un pitorescu, care devine din ce în ce mai pitoresc. La 8^{1/2} sositu la Simbach, granița Ba-

variei. Între aceste două orașe, un stâlp văpsit alb cu albastru arată frontiera.

Vama bavareză, spăimântată de atâtea potop de Turn-Vereinisti, și ne mai având bilete de verificare, renunță bucuros d'a ne mai cerceta bagajele, lăsându-ne trecerea frei. Dăr decă vama e delicată, restaurația e ordinară și ca serviciu și ca manieră. De aci căpătam bilete pe basa cărților de serbare (Festkarte) cu reduciă de 50%, dusu și întorsu, valabile până la 20 August n., căci aplicarea tarifului pe zone în Ungaria, dela 1 August, a făcutu, ca biroul din Brașov, care organizase acestă călătorie, să ne restituie banii pentru întorcere. De aci până la München, afară de câțiva kilometri cătu drumul suie cursul Isarului, peisagiul nu presintă nimic interesant, decă nu câteva sate, ce denotă bunăstarea locuitorilor. Totul e îngrijit și cultivat. Injugarea boilor de corne, în loc de căfă, cum se obișnuiesce la noi, mi-

atrăsă atențiunea. Vitele se arată frumoșe și câmpiile mănose.

La 1 și 1/2 intrăm în prima gară a Münchenului. Curiositatea călătorilor devine febrilă și toți se grădesc la gémuri. Trenul ocolesce orașul și livadea Teresa, unde se va face serbarea, la pôlele Rumes-halei și a statuei Bavariei, ce ne smulge admirația. Câmpia fâlfăe de stéguri, ridicate în giur și pe pavilonele ce s'au construit aci. Fabricile de bere se țin lanțu, și liniile ferate sunt ocupate de un șir ne-númerat de vagone purtându produsul și firmele acestora. Acum sositu în splendidă gară centrală, una din cele mai mari și mai frumoșe din Europa. Landauri cătu arca lui Noe de mar, cu viziti purtându cilindru și uniformă galonată umplu piața. Aruncându-ne într'una, dăm adresa fôiei noastre de cvartir „Schulhaus: Frauenstrasse, N. 25“, și, lăsați în grija lui, admirăm pe indelele orașul și construcțiile. O casă cu frescuri alegorice însciințându ne, că

suntem într'un oraș de artă, ne a'rage privirea. În capetulu stradei „Neuhauser“ un arc de triumf vînetu cu ghirlande de verdéță și stindarde pörtă nisce versuri prin care ni-se uréză bună-venire. Tote casele, tote ferestrele sunt gătite cu flori, corone, stéguri, ghirlande și covore. Traversăm Marien-platz, trecem pe sub gangul Vechei Municipality și prin piața Victualielor, și ét-ne ajung la destinația. Sunăm. Un haus-meister ne primesce cu urarea „Gut heil“ și ne lasă alegerea între întinsele sale de clasă, transformate în dormitoare. Luând posesiune de câte o saltea de pae întinsă josu, așternută cu un cercel de pânză grosă și o covertură de lână, ne aședăm bagagele pe poliță și în cuierale dela căpătău și grăbim a ne face toleta — suntem nespălați de două zile — spre a pute visita orașul cu un moment mai curând.

În viitoare scrisore urmarea. Sănătate și voiă bună!

Caros.

„ALBINA“

Institutu de creditu și de economii

FILIALA BRAȘOVŪ

primește depunerii spre fructificare cu Netto 5% fără nici o subtragere de dare, de asemenea și depunerii răsplătibile „à vista“ cu 3 1/2%, și recomandă pentru plasarea de capitale

Scrisuri fonciare „Albina“ de 5%

cară oferă cea mai bună siguranță și cară se potu căpăta la institutu după cursul de ȕi.

Informațiuni mai de aproape se potu lua ȕilnicu în biroulu institutului, piața No. 90, dela 8-2 ore d. a.

EXPOZIȚIUNEA UNIVERSALĂ DIN PARIS.

Ocaziune unică pentru vizitatorii români!

A SE ADRESA:

GRAND HOTEL DACIA

41. Boulevard St. Michel. Paris.

Hotelieru român.

Bucătăria română-francesă.

104,25-12

Escriere de concursu.

Pentru stipendiile din fundațiunea Köszeghiană din Maramurșu se escie concursu.

Recursele îndreptate cătră comitetu sunt a se trimite la subscrisul pănă 1-a Septembrie a. c.

Pentru stipendii potu recurge tinerii nobili români gr. cat. din Maramurșu, și anume: studenții din 1-8 clase gimnasiale, juristii, practicanții de advocatură în anulul întâiu, preparanții și studenții din clasele 5-6 ale școlilor reale.

Cătră recurse sunt a se adnecta:

- 1. Carte de botez.
2. Atestatulu oficiosu despre aceea, cumcă recurentele este fiulul legiinitu alu părintelului nobilulu cu domiciliulul statorniculu din Maramurșu.
3. Atestatulu despre finirea cursului trecutulu cu eminentă, seu atestatulu, cumcă recurentele a depusulu bine esamenululu juridiculu prescrisulu în cursulul scolarulu trecutulu.

S. Șugatagu, la 29 Iuliu 1889.

Titu Budu,

adrede of. vicar. din Maramurșu.

Nr. 131, 1.

Nr. 541-1889.

Concursu.

128,3-3

La școlele reuniunii grănițaresci suntu de ocupatulu:

- 1. Postulu de învățatorulu dirigente din Vestem, comitatulu Sibiiului, cu salariu anualulu de 300 fl. v. a. cvartirulu și lemne de focu.
2. Postulu de învățatorulu dirigente din Lisa, comitatulu Făgărașului, cu salariu anualulu de 300 fl., eventualulu postulu de învățatorulu secundarulu la acea școlă cu salariu anualulu de 200 fl. v. a. apoi cvartirulu și lemne de focu.

Reflectanții au să-și trimită cererile lor - instruate cu tôte documentele prescrite de lege - pănă în 20 Augustulu st. n. a. c. la

Comitetulu administratorulu de fondulu și școlele foștilorulu grănițeri din regimentulu românulu I la Sibiu.

Avisu d-lorulu abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerățiunei să binevoiască a serie pe cuponulu mandatului postalulu și numerii de pe fâșia sub care au primitulu ȕiarulu nostru pănă acuma.

Administraț. „Gaz. Trans“.

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de statulu r. u. valabilulu din 1 Iunie 1889.

Table with multiple columns for train routes: Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Teius, Teius-Aradu-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu, Simeria (Piski)-Petroșeni, Aradu-Timișora, Timișora-Aradu, Ghirișu-Turda, Turda-Ghirișu, Sighișora-Odorheiu, Odorheiu-Sighișora, Murășu-Ludoșu-Bistrița, Bistrița-Murășu-Ludoșu. Includes departure and arrival times and fares.

Notă: Numerii incuadrați cu linii grôse însemnăză orele de nôpte.